

Arrest

nr. 315 870 van 4 november 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 10 april 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 maart 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 16 april 2024 met refertenummer X

Gelet op de beschikking van 3 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VAN DEN HAERYNCK, die loco advocaat P. CARSAU verschijnt voor verzoeker en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn.

Verzoeker vroeg gezinshereniging aan in functie van zijn Belgische wettelijk samenwonende partner in toepassing van artikel 40ter, § 2, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 12 maart 2024 weigerde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) het verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 1209.2023 werd ingediend door:

Naam: (...)
Voorna(a)m(en): (...)
Nationaliteit: Ghana
Geboortedatum: (...)
Geboorteplaats: Accra
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

*Betrokkene vroeg gezinshereniging aan in functie van zijn Belgische wettelijk samenwonende partner (...)
(RR: (...)), in toepassing van artikel 40ter, 52, eerste lid, 1 0 van de wet van 15.12.1980.*

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt: "de bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg voor zover het betreft: 1 0 de familieleden bedoeld in artikel 40bis, 52, eerste lid, 1 0 tot 3 0, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging "de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1', moeten bewijzen dat de Belg: 1 0 beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14 I, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Als bewijs van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon werden loonfiches van tewerkstelling via AGO voorgelegd op naam van referentiepersoon. Deze dateren echter allen van 20221 met deze loonfiches zal geen rekening gehouden worden gelet zij te oud zijn om van actuele bestaansmiddelen te kunnen getuigen. Verder werden loonfiches voorgelegd van referentiepersoon haar tewerkstelling bij (...) Daaruit blijkt een gemiddeld maandinkomen van € 1724,62.

Uit het voorgelegde attest blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon ontoereikend zijn. Immers, zij beschikt niet over bestaansmiddelen die ten minste gelijk zijn aan 120% van het bedrag bedoeld in artikel 14, SI 3 0 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Overeenkomstig art 42, SI , tweede lid van de wet van 15.12.1980 dient, in het geval de ontoereikendheid van de bestaansmiddelen wordt vastgesteld, een behoefteanalyse te worden gemaakt.

Voor zover uit het administratief dossier iets te vinden is over het bestedingspatroon van de referentiepersoon (vaste en variabele kosten) blijkt alvast dat de referentiepersoon een sociale woning betreft, zo blijkt uit de huurovereenkomst van de sociale huisvestingsmaatschappij De Ideale Woning dat de referentiepersoon hiervoor een aangepaste maandelijkse huurprijs van € 460 mag betalen. Deze huurlast werd reeds aangepast aan het bescheiden inkomen van de referentiepersoon hetwelke er impliciet van getuigt dat de zij in een kwetsbare financiële situatie verkeert, en dat zij zich hier ook van bewust is gezien zij een sociale woning betreft. Indien referentiepersoon voldoende inkomen zou hebben, zou zij immers € 589 per maand aan huur moeten betalen.

Naast de huurprijs dient referentiepersoon eveneens maandelijks € 47,66 aan vaste kosten en lasten te voldoen. Concreet wil dit dus zeggen dat betrokkene nog € 1217 overhoudt om in de levensbehoefte van zichzelf en betrokkene te voorzien, maar ook van haar kind. Gelet op de levenskost in België en behoudens bewijs van het tegendeel is het niet ernstig aan te nemen dat alle andere kosten (nutsvoorzieningen, verzekeringen, (tele)communicatie, kledij, voeding, mobiliteit, ontspanning en hobby's, (para)medische kosten, schoolkosten,) voor twee volwassen personen en een minderjarige met dit bedrag kunnen betaald worden.

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet afdoende dat betrokkene voldoet aan de bestaansmiddelenvereiste van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er de aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt de aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Over de rechtspleging

2.1. Er werd door verweerder geen administratief dossier neergelegd. Overeenkomstig artikel 39/59, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) worden de door verzoeker vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

2.2. Ter zitting heeft verzoeker nieuwe stukken neergelegd, zijnde loonafrekeningen van zijn wettelijke partner van juli en augustus 2024, de bijlage 35 die aangeeft dat verzoeker een precair legaal verblijf heeft voor de duur van de huidige procedure voor de Raad van 17 mei 2024 en stukken aangaande de tewerkstelling van verzoeker zelf van juli, augustus en september 2024. In de huidige annulatieprocedure moet de Raad in het kader van zijn wettigheidstoets een beoordeling maken op basis van de stukken die voorlagen op het ogenblik van de bestreden beslissing (beoordeling ex tunc). Aangezien de bestreden beslissing dateert van 12 maart 2024 kan de Raad met geen van deze nieuwe elementen rekening houden, zoals ook ter zitting door verweerder aangevoerd.

3. Onderzoek van het beroep

Uit het betoog van verzoeker blijkt dat hij de schending aanvoert van artikel 40ter, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Hij licht het middel toe als volgt:

"I DE BETWISTING .

De Overheid is van oordeel dat de gezinshereniging dient te worden geweigerd aangezien de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, zijnde de partner van verzoeker, ontoereikend zijn en dat de voorgelegde loonfiches aantonen dat zij een gemiddeld maandinkomen heeft van 1.724,62 €.

Dat rekening houdend met de te betalen huishuur, de gezinslast en de levenskost in België het inkomen onvoldoende is om 2 volwassen personen en een minderjarig kind te onderhouden.

Verzoeker is echter van oordeel dat het gezin over voldoende inkomsten beschikt om een levenswaardig bestaan te onderhouden.

Mevrouw (...) heeft een arbeidsovereenkomst afgesloten met de NV (...), (...). (stuk 1)

Verzoeker brengt ook onder de stukken 2 t.e.m.6 de uittreksels van de individuele rekening van zijn echtgenote bij waaruit blijkt dat haar inkomen thans beantwoordt aan de bedragen bedoeld in artikel 14, §1,3 van de wet van 26.05.2002.

Daarenboven geniet verzoeker in het kader van uitzendarbeid eveneens over een inkomen zoals blijkt uit de bijgevoegde stukken 7 t.e.m. 12.

De plaats van tewerkstelling is (...).

Verzoeker werkt als arbeider in een 5 dagenweek- stelsel aan een bruto uurloon van 15,11 €.

Derhalve blijkt uit het geheel van de thans voorhanden zijnde gegevens afdoende dat verzoeker voldoet aan de bestaansmiddelen vereisten van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging."

Artikel 40ter, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"(...)

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. De voorwaarde inzake de bestaansmiddelen is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in het eerste lid, 2°, de Belg begeleiden of zich bij hem voegen; (...)."

In de bestreden beslissing motiveert de gemachtigde dat op basis van de ingediende loonfiches en de gemaakte behoefteanalyse de bestaansmiddelen van de referentiepersoon ontoereikend zijn en dat daardoor niet kan worden voldaan aan de bestaansmiddelenvereiste van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

In zijn verzoekschrift betwist verzoeker dat het gezin over onvoldoende bestaansmiddelen zou beschikken om een levenswaardig bestaan te onderhouden en stelt hij dat de referentiepersoon "*thans*" wel degelijk voldoet aan de bestaansmiddelenvereiste van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen blijkt uit "*het geheel van de thans voorhanden zijnde gegevens*". Hij voegt hierbij een nieuwe arbeidsovereenkomst van de referentiepersoon opgemaakt op 9 december 2024 bij NV S., een voorschot betaald in maart 2024 van 300 euro, een loonafrekening van 327,69 euro van februari 2024, een loonafrekening van 1250,36 euro van februari 2024, een "individuele rekening 2023" met jaartotalen (stukken 5 en 6) en vervolgens stukken 7 tot en met 12, die betrekking hebben op tewerkstelling van verzoeker zelf.

De Raad herhaalt evenwel dat hij enkel mag rekening houden met de stukken die voorlagen op het ogenblik waarop de gemachtigde de bestreden beslissing heeft genomen op 12 maart 2024 (beoordeling ex tunc). Bijgevolg kan de Raad in elk geval geen rekening houden met de nieuwe arbeidsovereenkomst van de referentiepersoon van 9 december 2024 bij de NV. S. Ook de arbeidsovereenkomsten voor uitzendarbeid van verzoeker zelf, die betrekking hebben op 18 tot 22 maart 2024 kunnen niet voorgelegd hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing.

Wat betreft de stukken die wel betrekking hebben op de periode voor het nemen van de bestreden beslissing en op de tewerkstelling bij I.C.P.S. van de referentiepersoon, gaat dit om een voorschot betaald in maart 2024 van 300 euro, een loonafrekening van 327,69 euro van februari 2024, een loonafrekening van "*nettoloon 1250,36 euro*" en "*gestort 1578,05 euro*" van februari 2024 en een "*individuele rekening 2023*" met kwartaal/jaartotalen (stukken 5 en 6). Uit deze stukken kan de Raad niet afleiden dat de berekening die de gemachtigde heeft gemaakt, met name dat de referentiepersoon op het ogenblik van de bestreden beslissing een gemiddeld maandinkomen van 1724.62 euro had aangetoond, geen juiste feitenvaststelling zou zijn.

Wat betreft de tewerkstelling van verzoeker zelf voor uitzendarbeid van 5 tot 8 maart en van 11 tot 15 maart 2024 blijkt evenmin dat deze reeds voor het nemen van de bestreden beslissing was aangetoond aan de gemachtigde, noch daargelaten de vraag of met de inkomsten van verzoeker mag rekening gehouden worden, nu artikel 40ter van de Vreemdelingenwet stelt dat het "de Belg" is die moet beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Een schending van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Het middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, minstens ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend vierentwintig door:

A. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

M. DENYS griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES